

N. Andersen: Efter den ringe Deltagelse og den ikke store Opmærksomhed, som Tinget viser denne vigtige Sag, er der vist nok al Anledning til at fatte sig saa kort som muligt, og det skal jeg bestræbe mig for. Jeg vil straks begynde med at sige, at det Forslag, der nu ligger paa Tingets Bord, er det mest tiltalende, eller om man vil, det mindst tiltalende, vi have haft liggende for os i de sidste 10 Aar. Det vil jo erindres — det har været anført gentagne Gange dels i Dag, til Dels ogsaa i Gaar — at det Forslag, vi havde i Fjor — deri er jeg enig med det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Rasmus Hansen) — maa og maatte betragtes som identisk med Projektet under I. Thi deri er jeg ganske enig, at vare vi gaaede med i Fjor til det under Plan III. angivne Forslag, vare vi efterhaanden gennem Plan II. komme op til at maatte fyldestgøre Plan I. Gaa vi, som sagt, ud derfra, at det Forslag, vi havde til Behandling i Fjor, maatte betragtes som det udførlige, der var anslaaet i Lovforslagets Anmærkninger til at ville medføre en Udgift af 40,600,000 Kr., og saa sammenholder det, vi nu have liggende paa Tingets Bord, med dette, kan det ikke bestrides, at der er et meget betydeligt Fremskridt i Aar med Hensyn til Størrelsen af den Bekostning, Forslagets Gennemførelse vilde medføre. Imidlertid er det efter min Formening ikke just Hovedsagen, idet Besparelsen i Aar mod i Fjor jo ikke er saa overordentlig mange Milioner, naar man sammenholder det med den Totalsum, der i det hele taget er medgaaet og yderligere vil medgaa til Ordningen af de københavnske Banegaardsforhold. Det, som jeg særlig havde mod Forslaget, som det forelæa i Fjor, er, bortset fra min Hovedindvending, at det forlader den udmærkede Beliggenhed, som Banegaarden nu har, navnlig knyttet til 3 Punkter. For det første dette, at vi ikke naaede en Afgørelse af Sagen derigennem, at vi vedtog det Forslag, den højtærede Minister fastholdt som sit første, nemlig det i Plan III. angivne, at vi derved kun naaede til at gennemføre en Del af Københavns Banegaardsforholds Ordning, men ikke kom til nogen Afslutning. Vi lode paa mangfoldige Punkter Spørgsmaalet staa aabent for en yderligere Udvikling af Kravene, der nok ville fremkomme i Aarenes Løb, til Udgifter, der maaske endog langt vilde overstige det Totalbeløb, der var foreslaaet i Fjor. Der var dernæst det Punkt, at den Ordning, der var

foreslaaet i Fjor, med en halv Snes forskellige københavnske Banegaarde, der alle skulde betjenes og trafikeres, efter min Formening vilde medføre en saa kolossal Byrde paa Statsbanernes Driftskonto i al Fremtid, at det alene af den Grund var utilraadeligt at gaa ind paa Forslaget. Der var for det tredje dette, at det store Areal, der bliver frigjort ved, at man forlader den nuværende Banegaardsplads, skulde blive et Aktiv i Statens Haand, et Aktiv, der i Anmærkningerne til Lovforslaget i Fjor blev værdsat til noget over 20 Mill. Kr. Jeg er ganske sikker paa, at Staten ingen Sinds vilde faa tilnærmelsesvis dette Beløb ind i sin Kasse ved at afhænde disse Arealer. Jeg mente derfor, og der var jo flere ærede Medlemmer, der havde samme Anskuelse, at Betingelsen for at gaa ind paa en Ordning som den, der i Fjor var paatænkt, nødvendigvis maatte være den, at man sagde: Loven kan ikke træde i Kraft, forinden der foreligger en Overenskomst mellem Staten og Københavns Kommune, der ordner dette Forhold saaledes, at Københavns Kommune bliver Køber af Arealerne.

Af disse Hovedanker, jeg havde i Fjor, er, det maa jeg erkende, den første i væsentlig Grad imødekomet ved den geniale Tanke, Ingeniør Frits Johannsen for godt og vel et Aarstid siden udkastede. Derved er det jo i en væsentlig Grad kommet dertil, at man nu kan betragte det, der nu i Aar er foreslaaet, som en Afslutning, og af samme Grund, bygget paa den samme geniale Tanke, er den Plan, som min anden Indvending i Fjor gjaldt, om de mange ny Banegaarde udenom og i København i meget væsentlig Grad reduceret, saaledes at der nu bliver Berøringspunkter med Banen gennem København paa en meget forstandig og hensigtsmæssig Maade. Derimod er det tredje Spørgsmaal, hvad der skal gøres med de frigjorte Arealer paa den nuværende Banegaards Plads, endnu fremdeles et aabent Spørgsmaal. Sagen er for dette Spørgsmaals Vedkommende kommen ind i en noget anden Gænge i Aar, og jeg maa egentlig give den højtærede Minister Ret i, at den er kommen ind i en mere fornuftig Gænge derved, at Værdien af dette Areal er betydelig nedsat, thi jeg kan ikke skjule for mig selv, at den Vurdering, der i Fjor var anført til henvend 21 Mill. Kr. eller med andre Ord 50 Kr. pr. Kvadrat Alen af Arealet i sin Helhed, vistnok var adskillig for høj. Jeg er tilbøjelig til at tro, at den Vurdering, der nu foreligger